Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

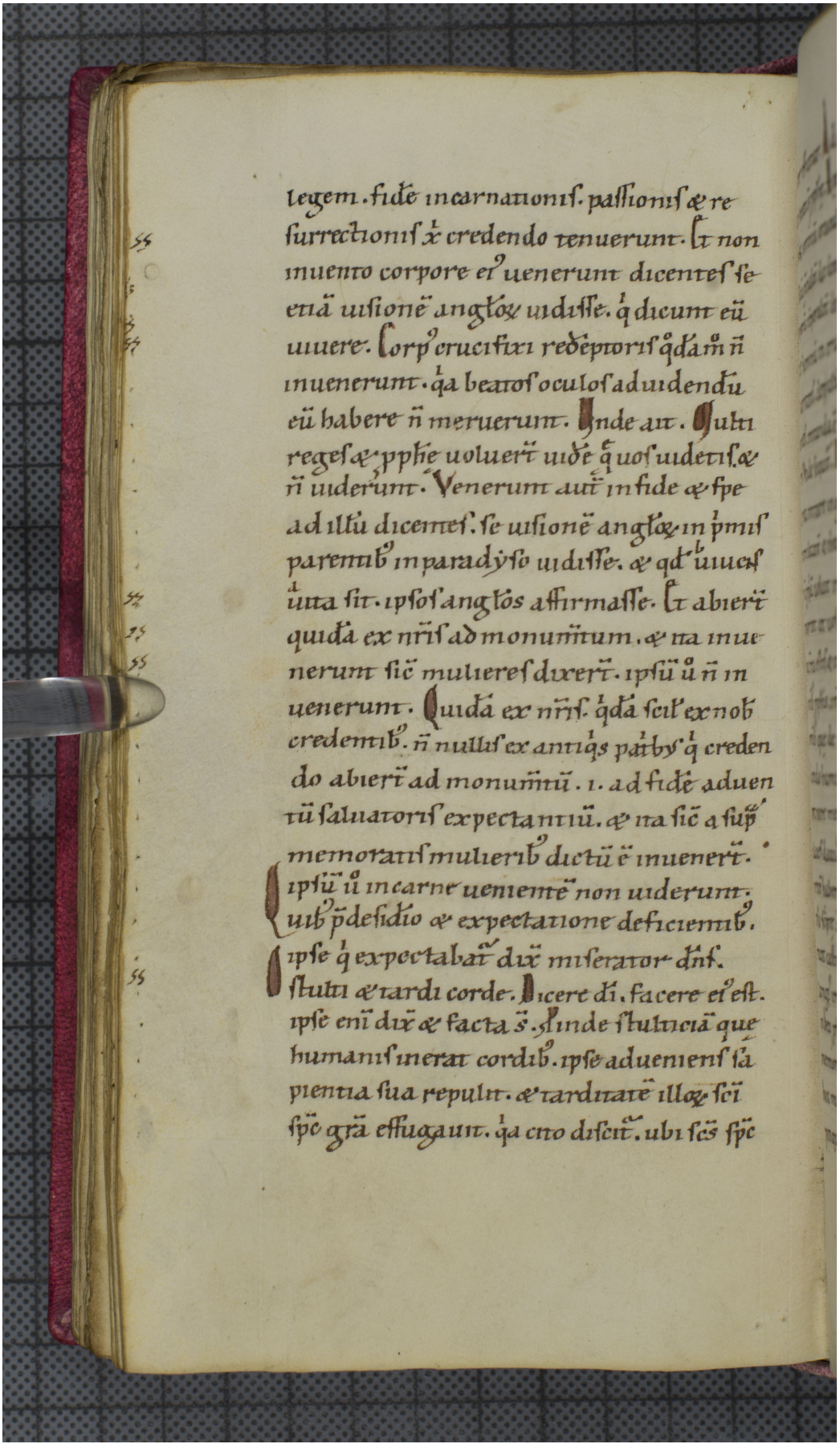

legem. fidē incarnationis. passionis ⁊ re
surrectionis x̄ credendo tenuerunt. Et non
inuento corpore eī uenerunt dicentes se
etiā uisionē angelōz uidisse. q̄ dicunt eū
uiuere. Corp̄ crucifixi redēptoris q̄dām n̄
inuenerunt. q̄a beatos oculos aduidendū
eū habere n̄ meruerunt. Unde aut. Multi
reges ⁊ pphe uoluerūt uidē q̄ uos uidetis. ⁊
n̄ uiderunt. Venerunt aut̄ in fide ⁊ spe
ad illū dicentes. se uisionē angelōz in p̄mis
parentib̄ in paradyso uidisse. ⁊ qd̄ uiuere
uita sit. ipsos angelos affirmasse. Et abierūt
quidā ex n̄ris ad monumentum. ⁊ ita inue
nerunt sic̄ mulieres dixerūt. ipsū ū n̄ in
uenerunt. Quidā ex n̄ris. q̄dā scil̄ ex nob̄
credentib̄. n̄ nullus ex antiq̄s patrib̄ q̄ creden
do abierūt ad monumentū. i. ad fidē aduen
tū saluatoris expectantiū. ⁊ ita sic̄ a sup̄
memoratis mulierib̄ dictū ē̄ inuenerūt.
ipsū ū incarne uenientē non uiderunt.
uib̄ p̄ desidio ⁊ expectatione deficientib̄.
ipse q̄ expectabat̄ dix̄ miserator dn̄s.
stulti ⁊ tardi corde. Dicere dī. facere ei est.
ipse enī dix̄ ⁊ facta s̄. Unde stulticiā que
humanis inerat cordib̄. ipse aduenies sa
pientia sua repulit. ⁊ tarditatē illaq̄ sci
spō grā effugauit. q̄a cito discit̄. ubi scs̄ spc